

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15006/2024
18.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић чланова већа, у парници тужиоца АА из села ... , чији је пуномоћник Миша Петковић адвокат из ... , против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу и Месне заједнице Попшица, ради утврђења права коришћења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1119/24 од 13.03.2024. године, у седници одржаној 18.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1119/24 од 13.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1119/24 од 13.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 6368/2022 од 15.12.2023. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди право коришћења тужиоца на кп. ... , воћњак 3. класе, површине 1471м² уписане у ЛН ... КО Попшица на основу одржаја и конвалидације уговора према туженој Месној заједници Попшица као неоснован. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев па је утврђено право коришћења на кп.бр. ... пашњак 1. класе и земљишту под зградом-објектом укупне површине 684м² и помоћном зградом број ... уписана у ЛН ... КО Попшица по основу одржаја што је првотужена дужна да призна и трпи да се тужилац упише у јавне књиге, а у супротном ова пресуда ће служити као основ за укњижбу. Ставом трећим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1119/24 од 13.03.2024. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 6368/2022 од 15.12.2023. године у ставу првом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену одредбом члана 404. ЗПП (посебна ревизија).

Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву чији је основ утврђење права коришћења на основу одржаја и конвалидације уговора тако што је оцењено да је тужбени захтев неоснован због несавесности тужиоца, и због забране промета непокретности стечене на основу члана 9. Закона о враћању утрина и пашњака селима (Сл. гласник РС, бр. 16/1992).Тужилац нема ни закониту ни савесну државину у периоду дужем од 20 година сагласно одредби члана 28. Закона о основама својинско правних односа нити је доказао други правни основ стицања права својине. Тужилац наводима ревизије оспорава правилност утврђеног чињеничног стања што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије, а уз ревизију није доставио нити се позвао на пресуде из којих би произилазио закључак о различитом одлучивању судова у истој или битно сличној чињенично правној ствари.

Имајући у виду да се ради о парници у којој одлука о основаности тужбеног захтева зависи од утврђења у сваком конкретном случају чињеница релевантних за примену материјалног права, а нема потребе за уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни за новим тумачење права, Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 18.02.2020. године. У тужби је означена вредност предмета спора од 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору са захтевом за неновчано потраживање у коме означена вредност предмета спора очигледно не прелази законом прописани имовински цензус за допуштеност ревизије по члану 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

Из тог разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**